

Du ärorika fosterland.

31

Med värme.

Sopran.
Alt.

7.

Tenor.
Bas.

mf

Du ä - ro - ri - ka fo - ster - land, där fäd - rens kum - mel
Om ock jag för på sö - der - våg till fa - ðer druf - vo -

mf

f

stå, du hö - ga fjäll - be - krön - ta strand, den trog - na böl - jor
strand, till dig stod dock till baks min håg, till dig mitt fo - ster.

f

p

slå. Du tryg - ga hem du fri - dens kust, du tryg - ga hem, du
land! Vår skog, vår böl - ja sjun - ga käckt om Bir - ðer Jarl och

p

böl - jor slå.
land, mitt land.

mf

fridens kust Gud strä - ke ut - i nöd och lust ut - öf - ver dig sin hand.
En - ðelbrekt, om Stu - rars och om Wa - sars släkt, som stred för fo - ster - land.

mf

(Efter B. E. Malmström.)